

EDITORIAL

Malauradament en els últims anys hem vist com el foc destruïa, en qüestió de poques hores, una gran quantitat de boscos del nostre entorn. Vàrem veure com cremava Montmaneu, després vam veure cremar l'entorn de la Palma d'Ebre, Margalef i La Pobla. Per últim hem vist cremar les serres de Riba-roja. En tots els casos, els boscos que s'han cremat han estat indrets sense accessos adequats i amb uns sotaboscos molt bruts.

Des de fa anys la Generalitat augmenta els recursos per combatre els focs, però la qüestió és que no es decideix com s'han de conservar i protegir les masses forestals que encara no s'han cremat. Els boscos de Catalunya necessiten actuacions "in situ", i les necessiten aviat.

No ens podem escudar en el fet que la majoria dels nostres boscos són privats. Si els propietaris no podem assumir el manteniment del bosc, cal que ens ajudin a fer-ho i cal buscar solucions. Perquè no en traurem res de posar més mitjans si, malauradament, no podem tenir bons accessos i grans tallafocs que permetin atacar el foc sense risc.

Cal que hi pensem, perquè ja ho diu el refrany "Quan vegis la barba de ton veí pelar, posa la teva a remullar".

ALMATRET ANY 1957

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament informa.
Altres notícies, curiositats...

KATRINA VS. DÒLAR

L'Administració dels EEUU ha tornat a donar exemple del seu "bon fer". Davant d'una tragèdia anunciada, altre cop tots ajupen el cap i pregunten "Què ha passat?"

Des de feia temps nombrosos estudis afirmaven que la tragèdia més probable als EEUU era un huracà a l'Estat de Louisiana; tot i això el Govern Federal no va dubtar a retallar dràsticament els diners destinats als projectes ja aprovats i que havien de mitigar els seus possibles efectes i destinar-los a finançar la Guerra contra l'Irak. Dit d'una altra manera els diners que haguessin salvat Nova Orleans de la inundació van servir per arrasar Irak, i ara totes dues zones pateixen el caos.

La seva incapacitat de prevenció, quant a organitzar els mitjans reals per pal·liar qualsevol catàstrofe, es multiplica a mesura que augmenta la seva ambició per mostrar al món la imatge d'un país que no és real.

Des d'un bon inici la campanya de l'administració Bush s'ha assemblet més a una campanya publicitària que a una organització política coherent pel que fa a la conducció d'un país. El neoliberalisme imperant els ha portat a fer negocis a nivell mundial a compte i risc de vides humanes. Qüestió de prioritats... i en aquestes s'ha prioritzat: l'enderrocament de Sadam Hussein a l'Irak, sobre el condicionament de discs en ciutats potencialment en risc de patir huracans; la creació de l'escut antimíssils, sobre les veus que apuntaven la imminència d'un possible atac terrorista a gran escala; la busca i captura per l'Afganistan de Bin Laden, sobre la possibilitat de pèrdues de milers de vides humanes entre soldats i població civil -la qual encara odia més l'occidentalisme radical.

Un cop passat l'huracà, es va prioritzar més la imatge de tranquil·litat i serenitat, del "no passa res", mentre el president i vicepresident estaven dos dies més de vacances i rebutjaven les ajudes internacionals, sobre el caos que creixia a Nova Orleans, on es trobaven cada cop més cadàvers i els refugiats en llocs segurs no podien ni optar a entrar a buscar aigua en un supermercat (tot i que ja ningú no cobrarà res per ella), ja que s'exposaven a rebre un tret de les forces de l'ordre. Que a això sempre hi estan disposades. I encara més, el senyor president Bush continua prioritzant més el fet de no signar els acords de Kyoto per intentar reduir la contaminació atmosfèrica -tot i que els EEUU és un dels països que en pot patir més directament les conseqüències en forma d'huracans-. Desgraciadament, només quan la realitat els ha superat i l'alcalde de Nova Orleans els ha cridat per ràdio davant del món que "moguessin el cul d'una vegada", llavors han pensat que potser sí que calia fer alguna cosa: i per començar han acceptat totes les ajudes internacionals que els països han enviat, inclòs l'Irak, el qual hi ha enviat 810.000€ en concepte d'ajuda per al desenvolupament en zona catastròfica, i que passarà a les arques de la PRIMERA POTÈNCIA MUNDIAL (perquè els agrada que els anomenem així).

En definitiva sempre és el mateix, els més pobres, els sense recursos que no van poder obeir l'ordre d'evacuació, són els que més n'han patit les conseqüències. I després d'estar un parell de dies sobrevivint a un huracà força 5, d'estar sense sostre i envoltats de cadàvers i aigües fecals, pobre de qui se li acudeix saquejar res perquè, això sí, la policia de la zona tenia ordre de disparar a matar si algú sortia sense pagar. O sigui que, senyor alcalde de Nova Orleans, si vol que l'Administració nord-americana mogui el cul, jo de vostè posaria un barril de petroli o un sac de dòlars com a esquer, i és que "el que ingressa, gasta", i no estan els temps com per a perdre de vista els negocis. I a vosaltres, votants nord-americans, neoliberalsistes alliberats i acabats de sortir de l'armari, només felicitar-vos perquè ho esteu fent molt bé, un aplaudiment si us plau!, que el sarcasme és gratis!

Núria Pujol

L'AJUNTAMENT INFORMA....

Llar del poble - L'Institut d'Estudis Ilerdencs, ens ha donat una subvenció de 2000 € per la rehabilitació dels paraments i adquisició de mobiliari (veure núm. 23 de La Garbinada).

Ronda de Llevant - S'ha demanat a Política Territorial i Obres Públiques, mitjançant una memòria valorada, subvenció de 14.000 € per aglomerar. Aquesta sol·licitud s'acull al pla de subvencions per a les zones de muntanya.

Consultori mèdic - No havent-se presentat cap empresa a la licitació pública de les obres, aquestes s'han adjudicat a l'empresa "Construcciones Montmeneu S.L.", per procediment negociat.

Personal de neteja - S'han aprovat les bases pel concurs de provisió de lloc de treball de personal de neteja als espais municipals. Un cop fets els tràmits oficials, s'avisarà mitjançant pregons.

Menjador escolar - S'ha cursat sol·licitud de subvenció, al Servei d'Ocupació de Catalunya, per a la contractació de cuinera monitora del servei.

Illa flotant - S'ha adjudicat el contracte (veure núm 23 de La Garbinada) per a la instal·lació de l'illa vegetada i tanques de apantallament, a l'empresa "Guaret", per un import de 29.350 €.

Aigua de la xarxa - Demanda de explicacions a Apiclor S.A de l'avaria de l'analitzador d'hipoclorit, el dia 31 de juliol.

Plans d'emergència - S'ha cursat sol·licitud al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya d'una subvenció de 3.500 € per la revisió del pla de protecció civil d'emergències per incendis forestals i per l'elaboració del de nevades.

Pla d'ordenació urbanística municipal - Hem rebut comunicació del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, que ha estat adjudicada la redacció. Properament, els tècnics corresponents es posaran en contacte amb nosaltres.

Centre Interpretació d'Energia d'Almatret - Medi Ambient ha encarregat a la UDL la realització del projecte constructiu.

ESTIC CONTENTA

Estic molt contenta pel retorn de la Creu gòtica al nostre poble i desitjo que el seu emplaçament sigui a la Plaça Major per poder gaudir-ne tots.

La Creu l'estimo i potser alguns diran .. "com que ella sempre va a missa ..", però no és per això.

Des que era petita, cada vegada que anava a Barcelona amb els pares a casa del padrí, hi havia tres visites obligades: La plaça de Catalunya, la Creu d'Almatret (no sabem que era gòtica) i el gran quadre d'en Viladrich a l'Ajuntament de Barcelona.

Quan era més gran i la meua família venia a Barcelona també hi anàvem; recordo que l'oncle Joanet de Florensa, amb més de noranta anys i en el seu últim viatge, encara va voler fer aquestes visites i si hi havia algú, deia: "és que aquesta Creu és del nostre poble" i davant del quadre remarcava que els models dels personatges eren veïns del poble i explicava qui eren.

Darrerament he vist que sempre hi havia jovent assegut al peu d'aquesta Creu, firs i tot de races diferents. I em va doldre molt quant la van destrossar.

Penso que si et fan conèixer una cosa és més fàcil estimar-la. Per això agraeixo a totes les persones que des de fa anys, han estat treballant per recuperar-la.

Tant de bo tots els pobles puguin aconseguir el que han perdut!

M. Lluïsa Florensa

EL COMENÇAMENT DE LA DISCÒRDIA, PER LA COL·LOCACIÓ D'UN "TRESOR RECUPERAT".

Degut a l'article publicat a La Garbinada núm. 23 del mes de juny, referent a la "Recuperació d'un tresor", s'ha repartit per totes les cases una carta amb l'opinió d'una persona sobre la col·locació de la nostra "Creu del Terme". Tothom és lliure d'expressar-se.

A mi, com a molts dels habitants d'Almatret, m'enorgulleix la recuperació de la "Creu del Terme", una peça que, malgrat la meua edat, no vaig veure mai col·locada al seu lloc, però sí que me n'han parlat els padrins, els sogres i el pare.

Del que sí que em recordo és de la "Basa de Baix", on anàvem a jugar amb els amics i amigues i avui puc parlar-ne i explicar-ho als meus fills. La "Bassa de Baix" també era un punt de trobada per als menuts i un lloc de passeig per als més grans.

La persona que firma la carta repartida per les cases i que tant valora l'estimada "Plaça Major" i els seus monuments, en temps enrere hauria pogut valorar un dels tresors del poble, que es va tapar i amb les pedres van fer una escala que no ens ha servit per res.

Si això hagués passat en temps d'ara, aquelles persones enlluernades s'haurien pogut portar davant els Tribunals, ja que van modificar un espai amb un monument valuós per molta gent i ens van deixar sense res (bé, tenim una escala que no duu enlloc).

Esther Ballesté

"FEU TOT EL QUE ELL US DIGUI" Jn 2,5:

Aquest mes fa quatre anys de la meua presència en les vostres vides com vosaltres heu calat en la meua. Dir-vos ara, que m'acomio de vosaltres, que ha segut un temps de molta joia, de molta il·lusió, de molta gratificació, d'algun ensurt, i tot un seguit d'experiències que m'han dut a estimar-vos, a formar part del vostre itinerari.

En aquest temps de gràcia he intentat, amb les meves limitacions, complir allò que Jesús el Crist en l'Església catòlica m'han anat dient i espero que aquesta manera de viure us hagi ajudat a créixer en la fe i com a persones que sou.

En aquest temps de gràcia he experimentat l'ajut molt estimable de moltes persones, encapçalades pel Mn. Josep Maria Cebrià (que serà el nou responsable parroquial, motiu que m'omple d'alegria), pels consells parroquials, quantes persones amb cara i ulls, desinteressadament, han fet possible la marxa adequada de la parròquia (catequistes, càritas, cor parroquial, sagristans, obres, economia, enllaç ajuntament, ...) i per totes aquelles persones que hem experimentat la joia de compartir el dia a dia.

En aquest temps de gràcia hi ha hagut moltes celebracions viscudes, també alguna excursió molt entranyable, i també hi ha hagut un interès per millorar el patrimoni eclesial que pertany a tots els que us estimeu l'església.

Dir-vos que sempre us portaré al cor, que tinc la sensació de no marxar, sinó que és un a reveure, fins aviat, i espero que sempre que ens vegem puguem reviure aquestes vivències tan entranyables per mi.

Dir-vos per acabar, que sigueu fidels a Crist, és Ell qui dóna la felicitat autèntica, que sigueu fidels a l'Església Catòlica, amb les seves limitacions, com aquella que porta el rostre de Crist i al nou rector de la parròquia que us ajudarà a créixer en la fe i en el compromís amb els vostres germans i germanes per la fe en Crist.

Mn. Manel

LA NOSTRA GASTRONOMIA

Malgrat que no és un plat de les nostres contrades, diuen que surt molt bo ..

Pebrots "al piquillo".

- Per a quatre persones: 12 pebrots, 4 talls de llom de bacallà (dessalat), 1 ampolla petita de crema de llet, 3 cullerades soperes de pa rallat, 2 alls (a trossos petits), una mica de julivert trinxat, 1 pot de tomàquets triturats i 2 pebrots més.

- Posar el bacallà en una cassola amb aigua, al foc. Treure'l quan l'aigua comenci a bullir. Triturar el bacallà amb l'all, el julivert, la crema de llet i el pa rallat. Farcir els pebrots, passar-los per farina, ou, pa rallat. Fregir-los.

- Posar el tomàquet a la paella amb oli calent i afegir els altres pebrots a trossos. Deixar fregir. Passar pel "xino". Afegir als pebrots farcits.

Pilar Ballesté

Aquest és un plat força nutritiu que porta proteïna de bona qualitat, fibra, greixos no saturats, vitamines i altres substàncies bones per a la salut . Per conservar al màxim el valor de les vitamines s'aconsella no deixar les hortalisses trossejades en contacte amb l'aire i la llum massa estona abans de coure-les, i no perllongar el temps de la cocció.

EL REFRANYER

Na Maria Molins ens ha fet arribar unes quantes dites més, que també fan referència a la vida a pagès:

- Per abril, cada gota en val mil.
- Maig humit, fa al pagès ric.
- Juny plujós, garbell polsós.
- Qui no bat pel juliol, no bat quan vol.
- A l'agost a les set ja és fosc.

UNA PETITA RONDALLA

Diuen que.....

El deixeble d'un filòsof savi, va arribar corrent a casa i li digué:

Volgut mestre, es veu que un amic teu ha estat malparlant de tu.

Espera! (el va interrompre el filòsof). Has fet passar pels tres *filtres* això que em vols explicar?.

Els tres *filtres*?, va dir el deixeble.

Si. El primer és *el filtre de la veritat*. Estàs segur que el que em vols dir és cert?.

Bé, no ho sé per via directa, es diu pel poble...

Almenys, seguí dient el savi, l'hauràs fet passar pel segon filtre, el de *la bondat*. Això que em vols dir, és bo per a algú?.

No, més aviat tot el contrari.

Doncs, mirem el darrer filtre, el de *la necessitat*. Creus que és necessari fer-me saber aquest rumor que tant t'inquieta?.

De fet, no.

El filòsof, somrient, va dir: Si no és veritat, ni bo, ni necessari, millor l'enterrem en l'oblit.

El 24 de juny

Un dia molt senyalat anirem en un conjunt al bar de la societat.

Tots plegats en aquest dia anirem molt animats per disfrutar aquell dia els socis dels jubilats

També ens hem de recordar d'aquells que ens han marxat, que a tots ens ha de tocar més aviat o més tard.

Hi haurà menjar i pica pica, es menjarà molts conills, es podran trobar una mica els dos junts, pares i fills.

En acabar de menjar, tots aquells que en tindran ganes, es podran posar a ballar si no els fan mal les cames.

I que tinguéssim bon menjar que ens faci bon profit que poguéssim celebrar molt contents el tripartit.

Josep Arbonès

L'ENIGMA DE TARDOR

Dos pares i dos fills van anar a caçar conills, en van caçar un cada un , se'n van menjar un per cap i encara els en va sobrar un.

SOLUCIO A L'ENIGMA D'ESTIU

Va saber que el te era el mateix perquè ja hi havia ficat el sucre i encara era al fons de la tassa

Equip GARBINADA

Coordinació:

Glòria Arbonès, Núria Pujol i Jordi Santaulària.

Redacció: ●.....

Glòria Arbonès, Miquel Camarassa, Alícia Pons, Núria Pujol, Verònica Pujol, Mònica Rius, Jordi Santaulària.

Editorial: ●.....

Núria Pujol, Mònica Rius, Alícia Pons.

Muntatge: ●.....

Miquel Ballesté

Fotos: ●.....

Arxiu

Amb la col·laboració de l'Excl. Ajuntament d'Almatret:

Telèfon : 973 13 80 13

Fax : 973 13 80 67

E-mail : ajuntament@almatret.ddl.net